

Prøv med observationsundervisning

Af
Lea
Flarup,
lærer,
Fyrrevænget 1,
Stoholm

NÅR EN ny rapport fra socialministeriet fortæller om et stigende antal adfærdsvanskelige skolebørn, må det give stof til eftertanke hos lærere, forældre og politikere. Frank Dahlgaard anklager i Jyllands-Posten 15/10 forældrene for ikke at leve op til deres ansvar.

Da ingen forældre kan fjernstyre deres børn, har problemet med urolige børn i skoleklasser altid eksisteret. I gamle dage betragtede lærerne deres job som et kald og fik ikke altid belønning for deres indsats. Men en velfungerende skoleklasse var en god lærers varemærke, og mange lærere brugte de frie muligheder, der dengang var for at lægge et stort arbejde i at opnå det mål. I dag får lærerne løn for det arbejde, de udfører, men den nye tjenestetidsreform forhindrer dem ofte i at kunne gøre deres job så godt, som de gerne ville.

Forældre har ikke for meget tid til at være sammen med deres børn, når de efter endt arbejdsdag har ordnet alle de nødvendige praktiske gøremål, men det er ikke ensbetydende med, at de har fralagt sig hovedansvaret for deres børns opdragelse. De må acceptere, at børnene har en større "omgangskreds" end tidligere, og at der er flere til at præge deres børns opvækst.

Man ved, at et menneskes personlighed bliver dannet i de første syv leveår, og det er en kendsgerning, at en stor del af børns opdragelse i den skolepligtige alder sker ved "eksemplets magt"

og knapt så meget ved teoretiske belæring. Man kan derfor ikke entydigt placere ansvaret for de nye tendenser hos forældrene.

Det er af stor betydning, at der er et godt og tillidsfuldt samarbejde imellem lærerne og forældrene. Af ovennævnte grunde skal de krav, man stiller til hinanden, være veldefinerede og overskuelige. Eksempelvis: Lærerne opholder sig i klasselokalerne, når det ringer, og forældrene sørger for at sende undervisningsklare børn i skole.

Man har i gennem tiderne forsøgt at takle de urolige skolebørns problemer på forskellige måder. En vellykket måde har været observationsundervisningen. De meget urolige børn blev taget ud af klassen i perioder og var på tværs af alder i grupper sammen med "lige-stillede".

Når de tidligere urostiftere kom tilbage til klassen, som i mellemtiden havde haft undervisningsro, var de bedre socialt og bogligt rustet, og de fik efterhånden en anden status i klassen. Denne socialpædagogiske ordning er på mange skoler i årenes løb blevet sparet væk, og det stigende antal urolige børn i skolerne kunne være et resultat af nedprioriteringen af denne forebyggende foranstaltning.

Jeg vil derfor opfordre til, at der foretages en revurdering af observationsundervisningens betydning. Det kunne ske ved, at man fra Undervisningsministeriets side afsatte en pulje til forsøg i folkeskolen med »observationsundervisning som en integreret del af enhedsskolen« i lighed med den pulje på 25 millioner, der for nogle år siden blev afsat til forsøg med undervisningsdifferentiering.